

optreedt na extractie van alle elementen werden bij 25 patiënten afdrukken genomen na 14 dagen en vervolgens na perioden van 1 tot 30 maanden. Op de aldus verkregen gipsmodellen werden op bepaalde punten van het palatum metingen verricht met behulp van een door de auteurs geconstrueerd trace-instrument, zodat het resorptieproces kon worden vervolgd. De meeste veranderingen traden op gedurende de eerste 6 maanden na de extractie; in de tijd tussen 6 en 30 maanden was de vormverandering van het prothesedragend oppervlak gering. Er was geen significant verschil tussen de behandelwijze waarbij de patiënt na extractie enige tijd geen prothese draagt en die, waarbij een immmediaatprothese wordt gemaakt.

Bij 12 van deze patiënten werden ook na ongeveer 15 jaar weer metingen verricht. Het bleek dat ten opzichte van 2½ jaar na extractie slechts een vormverandering van 20% was opgetreden. Het onveranderd gebleven oppervlak van het palatum was echter sterk verkleind.

Assmann – Nijmegen

Sectie X Diverse onderwerpen

416. Some observations on pulp testers.

B. Matthews, B. N. Searle. Br Dent J 137: 307, 1974.

Aangezien een groot aantal onderzoekers twijfelen aan de

betrouwbaarheid van elektrische pulpatesters werd besloten een zevental in de handel verkrijgbare testers opnieuw aan een onderzoek te onderwerpen. Deze 7 testers waren van de merken Bofors, Burton Vitalometer 205 MB, Greenwood OPT 250 Mk. II, Malek Dentotest TB-08, Martin Faradisator, Scoones, Siemens. Alvorens de auteurs overgaan tot een uitvoerige technische beschrijving van de afzonderlijke testers, worden eerst een aantal kritische opmerkingen geplaatst, die o.a. betrekking hebben op: de mogelijkheid tot spreiding van de elektrische stroom naar het parodontaal membraan, de impedantie van de tand (weerstand en capaciteit), de maximaal toelaatbare stroomsterkte en tot slot wordt de belangrijkheid van een constante stroombron aangetoond. Een en ander leidt de schrijvers tot de conclusie dat van de onderzochte units 5 niet beschikken over een controle van de hoeveelheid stroom die zij leveren, 1 afvalt om andere redenen en de laatste wel een constante stroombron heeft, die echter te gering is om betrouwbare resultaten te geven.

Kloprogge – Nijmegen

B I N N E N L A N D

R. KENSWIL D.M.D. †

Te Utrecht is op 13 februari jl. collega Kenswil overleden. Hij werd 83 jaar. René Kenswil, die in 1913 tot tandarts werd bevorderd nadat hij twee jaar tevoren zijn D.M.D.-diploma in de Verenigde Staten had behaald, koos Utrecht als de plaats van zijn vestiging; jarenlang heeft hij aan de Maliebaan het beroep zeer goed uitgeoefend. Hij stond, mede door zijn rustig en fijnzinnig optreden, als collega en als mens dan ook in hoog aanzien. Het lag niet in zijn aard, ooit bijzonder op de voorgrond te treden, maar hij toonde wel een intensieve belangstelling voor de ontwikkelingen in zijn beroep, reden waarom hij al in 1927 tot het lidmaatschap van het Nederlandsch Tandheelkundig Genootschap werd uitgenodigd.

Hij bleef daarvan door de jaren heen een trouw bezoeker.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN TE GRONINGEN

Aankondiging programma 24 april 1975

Op donderdag 24 april a.s. zal een klinische avond worden gehouden in de grote collegezaal van het gebouw voor klinische tandheelkunde, Antonius Deusinglaan 1, Groningen. Aanvang 20.00 uur precies.

Programma:

C. P. Adams (Queen's University, Belfast): Orthodontic therapy.
R. M. Mulié: Eenvoudige methode voor het indirect vervaardigen van banden voor orthodontische doeleinden op de eerste blijvende molaren.

H. S. Duterloo: Enige aspecten van de betekenis van het melkgebit voor de ontwikkeling van het blijvend gebit.